

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Mihail Moraru

(art. 332 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-124/2025

Nr. PIGD 1-22029456-01-Ira-20032025)

Recursuri vădit neîntemeiate bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 1) CPP; Carențe admise la etapa urmăririi penale sau în prima instanță sunt absorbite prin reexaminarea fondului cauzei în apel; Cercetarea probelor testimoniale în instanța de apel; Instanța de judecată poate trage concluzii defavorabile apărării ca urmare a refuzului acuzatului de a oferi explicații în situații în care, în mod evident, acestea se impun.

26 martie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Prima instanță: Vasilisa Muntean;

Instanța de apel: Alexandru Spoială, Igor Chiroșca, Denis Băbălău.

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Mihai Moraru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Mihai Moraru s-a născut în anul 1998 în r. Florești. Acesta este învinuit de fals în acte publice (art. 332 alin. (1) Cod penal - două episoade) și este apărât de avocatul Roman Doroftei.

2. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, Mihai Moraru a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

3. Avocatul Roman Doroftei a declarat apel. La 29 ianuarie 2025, Curtea de Apel Centru a respins apelul ca nefondat.

4. Condamnatul și avocatul Roman Doroftei au declarat recurs. Ei solicită achitarea.

5. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 16 septembrie 2021 – 23 februarie 2022. Prima instanță a examinat cauza în perioada 02 martie 2022 – 19 iunie 2024. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 22 iulie 2024 – 29 ianuarie 2025. La 20 martie 2025, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

6. În perioada 20 aprilie – 31 mai 2021, pe teritoriul mun. Chișinău a fost organizată și desfășurată operațiunea specială „Pietonul”. Scopul acesteia a fost eficientizarea activităților de prevenire a încălcărilor Regulamentului circulației rutiere comise de pietoni, reducerea numărului accidentelor rutiere în care sunt implicați pietonii și sporirea nivelului de disciplină a tuturor participanților la trafic. Operațiunea a fost pusă în sarcina Direcției Patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică (INSP) al Inspectoratului General de Poliție (IGP) (f.d. 168-171, vol. 1).

7. Mihai Moraru a fost învinuit că, în calitate de subofițer superior al Secției Patrulare „Chișinău” din cadrul INSP al IGP, la 16 mai 2021, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia 2, a acționat din interes personal, urmărind majorarea artificială a numărului contravențiilor constatate la pietoni în cadrul operațiunii speciale „Pietonul” și ascunderea incompetenței profesionale. În realizarea acestui scop, în jurul orei 22:48, el a înscris date false în procesul-verbal seria

D01 nr. 224850 și în decizie, indicând că Iaroslav Linnic ar fi comis contravenția prevăzută de art. 245 alin. (1) Cod contravențional (încălcarea regulilor de circulație rutieră de către pietoni), în loc de art. 238 alin. (2) Cod contravențional (staționarea sau parcare în locuri interzise). Ulterior, în jurul orei 05:47, el a înscris date false în procesul-verbal contravențional seria D01 nr. 224848 și în decizie, indicând că Aliona Cernodub ar fi comis contravenția prevăzută de art. 245 alin. (1) Cod contravențional, în loc de art. 235 alin. (2) Cod contravențional. Acțiunile au fost încadrate în baza art. 332 alin. (1) Cod penal (două episoade).

8. Mihai Moraru, pe întreg procesul, nu a recunoscut vina și a declarat că bănuiala și învinuirea adusă îi este clară. Iaroslav Linnic și Aliona Cernodub au traversat partea carosabilă în loc interzis. Pentru acest motiv, el le-a întocmit procese-verbale contravenționale în baza art. 245 alin. (1) Cod contravențional (f.d. 185, 189, vol. 1 și 27, vol. 2). Martorul Iaroslav Linnic pe întreg procesul a indicat că a fost sancționat contravențional după ce a parcat neregulamentar automobilul. El a semnat procesul-verbal și a achitat amenda fără a contesta sancțiunea (f.d. 145-146, vol. 1 și 22-24, vol. 2). Martora Aliona Cernodub a fost audiată doar la urmărirea penală. La audiere aceasta a declarat că a fost stopată în trafic de către Mihai Moraru deoarece nu purta centură de siguranță. Consideră că pentru acest fapt ea a fost sancționată (f.d. 93-94, vol. 1). În instanța nu a fost posibilă asigurarea prezenței martorei. Acuzarea renunțând la această probă (f.d. 14, vol. 2). Martorul Victor Vitiuc, care a efectuat ancheta de serviciu, pe întreg procesul, a declarat că persoanele sancționate au indicat că au comis alte încălcări rutiere (parcare neregulamentară și nepurtarea centurii de siguranță), nu traversarea neregulamentară a carosabilului (f.d. 63-64, vol. 1 și 25-26, vol. 2). Materialele anchetei de serviciu nr. 14/5636, din 17 mai 2021, confirmă existența unor neconcordanțe între contravențiile efectiv comise și cele consemnate în procesele-verbale întocmite de Mihai Moraru (f.d. 13-58, vol. 1). Examinarea proceselor-verbale contravenționale și a deciziilor D01 nr. 224848 și D01 nr. 224850 a arătat că în acestea a fost indicată traversarea neregulamentară a carosabilului de către pietonii Iaroslav Linnic și Aliona Cernodub. Potrivit mențiunilor agentului constatat, faptele ar fi fost documentate prin fotografiere și înregistrare video. Cu toate acestea, la procesele-verbale respective nu au fost anexate fotografii sau înregistrări video (f.d. 77 și 81, vol. 1). Datele din sistemul informațional privind contravențiile rutiere indică faptul că, în perioada desfășurării operațiunii speciale „Pietonul”, Mihai Moraru a întocmit patru procese-verbale și a emis tot atâtea decizii pentru contravenția prevăzută de art. 245 alin. (1) Cod contravențional. Acest număr este mai mare decât cel înregistrat în perioadele anterioare și ulterioare (f.d. 102-111 și 113, vol. 1). Iaroslav Linnic și Aliona Cernodub au achitat amenzile în termen de trei zile (f.d. 140, vol. 1).

9. Prin [sentința](#) Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 19 iunie 2024, Mihai Moraru a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea

termenului de prescripție. Instanța a reținut că în acțiunile lui Mihai Moraru sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de fals în acte publice. La momentul întocmirii proceselor-verbale contravenționale în privința lui Iaroslav Linnic și Aliona Cernodub, acesta avea calitatea de persoană publică, deținând funcția de subofițer superior al Secției Patrulare „Chișinău” din cadrul INSP al IGP. Procesele-verbale cu privire la contravenție reprezintă documente oficiale. Datele false constau în faptul că persoanele menționate au săvârșit alte contravenții, sancționate mai sever, decât cele consemnate de Mihai Moraru în procesele-verbale. Interesul personal al inculpatului s-a manifestat prin dorința de a majora artificial numărul încălcărilor depistate și documentate privind regulile de circulație de către pietoni, în contextul desfășurării operațiunii speciale „Pietonul”, prevăzute de Planul nr. 31 al DP Centru a INSP al IGP, pentru perioada 20 aprilie 2021 – 31 mai 2021. Infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal este o infracțiune ușoară. Având în vedere că de la data comiterii faptelor au trecut mai mult de doi ani, instanța a aplicat prescripția răspunderii penale.

10. La 04 iulie 2024, avocatul Roman Doroftei a declarat apel. El a solicitat pronunțarea unei soluții de achitare deoarece învinuirea nu corespunde art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală. Aceasta nu ar descrie clar și detaliat fapta incriminată. Nu este explicat în ce constă „interesul personal” și nu sunt indicate acțiunile concrete prin care ar fi fost comisă infracțiunea. Pretinsa „creare artificială” a numărului de contravenții este o afirmație speculativă și nu poate fi încadrată în noțiunea de „alte interese personale”. Sentința se întemeiază pe declarațiile martorilor din faza de urmărire penală și pe probe necercetate nemijlocit. Materialele cauzei nu conțin probe directe care să demonstreze intenția inculpatului sau existența interesului personal în comiterea falsului în acte publice. Prima instanță a depășit limitele învinuirii, a agravat din oficiu situația lui Mihai Moraru și nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor și faptelor din rechizitoriu. Motivarea este insuficientă, formulată în termeni neclari. Prin urmare, instanța nu ar fi fost legal sesizată, fiind incidentă nulitatea absolută.

11. Prin [decizia](#) din 29 ianuarie 2025, Curtea de Apel Centru a respins ca nefondat apelul. Instanța a preluat argumentele primei instanțe. Ea a reținut suplimentar că în cauză au fost administrate probe suficiente care confirmă fără echivoc vinovăția lui Mihai Moraru. Caracterul vădit fals al datelor înscrise în procesele-verbale contravenționale și în deciziile de sancționare, precum și intenția inculpatului, rezultă din declarațiile martorului Iaroslav Linnic, coroborate cu declarațiile martorului Victor Vitiuc și cu documentele anchetei de serviciu nr. 14/5636 din 17 mai 2021. Instanța a respins argumentele apărării privind existența unor încălcări procedurale în faza de urmărire penală. Aceasta a constatat că actele procesuale nu sunt afectate de nulitate, ele fiind întocmite în conformitate cu normele de procedură penală. Instanța de fond a examinat toate faptele reținute în rechizitoriu și a analizat toate probele esențiale. Decizia integrală a fost publicată pe [portalul](#) instanțelor de judecată la 31 ianuarie 2025.

12. La 10 februarie și 06 martie 2025, avocatul Roman Doroftei și, respectiv, condamnatul au declarat recursuri în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1), 2) și 6) Cod de procedură penală. Ei au solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei soluții de achitare, reiterând argumentele din apel. Recurenții au mai susținut că instanța de apel a refuzat nejustificat reaudierea martorilor Iaroslav Linnic și Aliona Cernodub. Apărarea a făcut trimitere la hotărârea Curții Supreme de Justiție nr. [1ra-735/23](#), § 51, potrivit căreia lipsa interesului personal și a probelor concrete ale falsului impune achitarea.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Partea relevantă a Codului de procedură penală este următoarea:

„Articolul 427. Temeiurile pentru recurs

(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

2) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

14. La ziua comiterii faptei partea relevantă a Codului penal era următoarea:

„Articolul 332. Falsul în acte publice

(1) Înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale,

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Decizia integrală a fost pronunțată pe 29 ianuarie 2025. Recursurile au fost declarate la 10 februarie și, respectiv, 06 martie 2025. Prin urmare, acestea au fost înaintate în termen.

16. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

17. Ambele recursuri sunt întemeiate pe art. 427 alin. (1) pct. 1), 2) și 6) Cod

de procedură penală și conțin argumente identice. Recurenții invocă existența a trei erori judiciare distincte. În esență, argumentele recurenților vizează interpretarea noțiunii de „alte interese personale” în sensul art. 332 Cod penal, ambiguitate a învinuirii (art. 281 coroborat cu 251 Cod de procedură penală) și încălcarea normelor procedurale privind judecarea cauzei și chestiunile soluționate de instanță la adoptarea hotărârii (art. 325 și 385 Cod de procedură penală). Acestea se circumscriu interpretării eronate a legii, contrar jurisprudenței Curții Supreme de Justiție. Totodată Curtea a explicat și că temeiurile de la pct. 1) și 2), în principiu, nu pot fi invocate concomitent, deoarece ele se autoexclud (încheierile nr. [1ra-1085/2024](#), § 32-33 și [1ra-351/2024](#), § 25). Prin urmare, completul va examina recursurile doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

18. Curtea a explicat că pentru a fi incident art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să conțină cumulativ trei aspecte: (a) indicarea clară a prevederilor legale care au fost interpretate greșit; (b) caracterul determinant al acestei erori asupra deciziei instanței; și (c) referirea la jurisprudența relevantă care oferă o altă interpretare a prevederii în cauză. Formal, cele trei condiții sunt menționate în textul recursului. Totuși, jurisprudența invocată de apărare se referă la situații diferite de cele din prezenta cauză. Prin urmare, recursurile sunt vădit neîntemeiate din motivele ce urmează.

19. Recurenții invocă o pretinsă depășire a limitelor învinuirii și agravarea din oficiu a situației de către instanță, dar nu aduc argumente concrete în susținerea acestor afirmații. Aceștia se limitează doar la o mențiune generală, potrivit căreia instanța „a depășit acuzațiile indicate în rechizitoriu”, fără a indica în ce constă această depășire sau care sunt elementele concrete ce ar excede limitele învinuirii. Lipsa unei definiții detaliate a „interesului personal” nu echivalează cu ambiguitatea învinuirii. Mihai Moraru nu a invocat neînțelegerea învinuirii nici la etapa urmăririi penale, nici în prima instanță. Dimpotrivă, acesta a declarat că învinuirea îi este clară și că nu se consideră vinovat de faptele imputate. Deși la urmărirea penală a refuzat să facă declarații, în fața primei instanțe Mihai Moraru a oferit explicații detaliate. Acesta a arătat motivele pentru care se consideră nevinovat și a descris circumstanțele faptelor din 16 mai 2021, în intervalul 05:47–22:48. Argumentul invocat nu se încadrează în temeiurile de nulitate absolută, care sunt exhaustiv menționate de art. 251¹ alin. (1) Cod de procedură penală. Confuziile apărării nu mai puteau exista după adoptarea sentinței, în care au fost explicate motivele soluției adoptate. Instanța reiterează că carențe admise la etapa urmăririi penale sau în prima instanță, în cauzele în care instanța de apel a rejudecat fondul cauzei, sunt absorbite prin examinarea apelului (deciziile nr. [1ra-1309/2023](#), § 116; [1ra-1181/2024](#), § 87). Aceste aspecte trebuiau clarificate în apel, iar în recurs pot fi invocate doar carențele admise de instanța de apel.

20. Referitor la pretinsa necercetare nemijlocită a probelor, completul notează că hotărârile contestate se bazează pe probe ce au fost cercetate în prima instanță în prezența apărării. Conform art. 413 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța

de apel, poate cerceta suplimentar probele administrate în prima instanță doar la cererea părților. Apărarea nu a solicitat în apel reaudierea martorilor și nu a indicat clar de ce martorii sunt necredibili. Necontestarea de către șoferi a proceselor-verbale cu privire la contravenție nu exclude învinuirea adusă. Instanța de apel a menținut soluția adoptată de prima instanță. Ea nu a dat o nouă apreciere probelor testimoniale. Mai mult, în esență, în apel apărarea nu a contestat fapta incriminată, ci lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

21. Completul reiterează că vinovăția poate fi stabilită și în baza unui ansamblu de probe indirecte, coroborate între ele. Instanța de apel a analizat probele în mod cumulativ și și-a motivat decizia. Aceasta a constatat drept probată înscrierea de către condamnat a datelor vădit false în procesele-verbale cu privire la contravenție. Ea a mai conchis că condamnatul avea un interes personal în înscrierea acestor date false - îndeplinirea normativelor stabilite pentru un asemenea tip de abateri. Recurenții nu au explicat de ce această concluzie a instanței de apel este nerezonabilă. Completul reiterează că decizia acuzatului de a păstra tăcerea nu înseamnă că aceasta nu poate avea implicații asupra dosarului penal. Instanța de judecată poate trage concluzii defavorabile apărării ca urmare a refuzului acuzatului de a oferi explicații în situații în care, în mod evident, aceste explicații ale acuzatului se impun (*mutatis mutandis* hot. CtEDO [John Murray v. Marea Britanie](#) [MC], 1996, § 47). Apărarea nu a oferit o explicație plauzibilă a înscrierii de către condamnat, la ore foarte târzii și dimineața devreme, în privința a doi conducători auto, a datelor vădit false în procesele-verbale cu privire la contravenții care puteau fi comise doar de pietoni. Această omisiune fortifică poziția acuzării cu privire la existența interesului personal.

22. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile condamnatului și a avocatului Roman Doroftei împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 29 ianuarie 2025.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2026.03.26 20:47:25 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Leonid Chirtoacă
Alexandru Negru